

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW RP
OKRĘGOWA RADA IZBY

Kraków, 7 marca 2023 r.

Opinia nr ZR 240

Zespołu Rzecznawców
przy Radzie Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP

Miejsca postojowe na kondygnacji podziemnej.

Treść pytania: Czy przepisy zawarte w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, a szczególnie w paragrafie 105.4 oznaczają, że w przypadku miejsca postojowego przeznaczonego dla osoby niepełnosprawnej umieszczonego na kondygnacji podziemnej to występuje konieczność, aby taki garaż dostępnym był przy pomocy pochylni, o której mowa w par 70 w/w WT? O której pochylni mowa jest w tym przepisie? Powyższe pytanie wynika z prezentowanego stanowiska kilku inspektorów organów administracji budowlanej z którego wynika, że jeśli na kondygnacji podziemnej znajduje się stanowisko postojowe z którego korzystają osoby niepełnosprawne to takie stanowisko musi być wyposażone w pochylnię taką jak na fotografii poniżej:

Fot. zaczerpnięta z: <https://wiadomosci.gazeta.pl/wiadomosci/7,114871,15538960,tak-wyglada-podjazd-dla-niepelnosprawnych-w-siedlcach-internauci.html>

Podstawy prawne:

[1] Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

§ 55. 1. W budynku mieszkalnym wielorodzinnym niewyposażonym w dźwigi należy wykonać pochylnię lub zainstalować odpowiednie urządzenie techniczne, umożliwiające dostęp osobom niepełnosprawnym do mieszkań położonych na pierwszej kondygnacji nadziemnej oraz do kondygnacji podziemnej zawierającej stanowiska postojowe dla samochodów osobowych.

2. W niskim budynku zamieszkania zbiorowego i budynku użyteczności publicznej, niewymagającym wyposażenia w dźwigi, o których mowa w § 54 ust. 1, należy zainstalować urządzenia techniczne zapewniające osobom niepełnosprawnym dostęp na kondygnacje z pomieszczeniami użytkowymi, z których mogą korzystać. Nie dotyczy to budynków zamieszkania zbiorowego na terenach zamkniętych.

§ 70. Maksymalne nachylenie pochylni związanych z budynkiem nie może przekraczać wielkości określonych w poniższej tabeli:

Przeznaczenie pochylni	Usytuowanie pochylni	
	na zewnątrz, bez przekrycia % nachylenia	wewnątrz budynku lub pod dachem % nachylenia
I	2	3
Do ruchu pieszego i dla osób niepełnosprawnych poruszających się przy użyciu wózka inwalidzkiego, przy wysokości pochylni:		
a) do 0,15 m	15	15
b) do 0,5 m	8	10
c) ponad 0,5 m ^{*)}	6	8
Dla samochodów w garażach wielostanowiskowych:		
a) jedno- i dwupoziomowych	15	20
b) wielopoziomowych	15	15
Dla samochodów w garażach indywidualnych	25	25

^{*)} Pochylnie do ruchu pieszego i dla osób niepełnosprawnych o długości ponad 9 m powinny być podzielone na krótsze odcinki, przy zastosowaniu spoczników o długości co najmniej 1,4 m.

§ 103. 1. Do garażu położonego poniżej lub powyżej terenu należy zapewnić dojazd dla samochodów za pomocą pochylni o maksymalnym nachyleniu nie większym niż określone w § 70 lub zastosować odpowiednie urządzenia do transportu pionowego.

§ 105. 4. Stanowiska postojowe dla samochodów, z których korzystają osoby niepełnosprawne, należy sytuować na poziomie terenu lub na kondygnacjach dostępnych dla tych osób z pochylni, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w § 70.

§ 105. 5. W garażu wielopoziomowym lub stanowiącym kondygnację w budynku mieszkalnym wielorodzinnym oraz budynku użyteczności publicznej należy zainstalować urządzenia dźwigowe lub inne urządzenia podnośne umożliwiające transport pionowy osobom niepełnosprawnym poruszającym się na wózkach inwalidzkich na inne kondygnacje, które wymagają dostępności dla tych osób.

Opinia Zespołu Rzeczoznawców przy MPOIA:

Niniejsza opinia podtrzymuje i rozszerza analizę poruszanego zagadnienia zawartą w opinii ZR 219.

Przytoczony wyżej przepis zawarty w § 55 reguluje dostępność budynku oraz jego części dla osób niepełnosprawnych, wprowadza alternatywne metody dostępności (poprzez **pochylnię lub odpowiednie urządzenie techniczne**) do kondygnacji podziemnej zawierającej stanowiska postojowe dla samochodów osobowych.

Pewnym powtórzeniem metody poruszania się wewnątrz budynku i dostępności garaży są przepisy zawarte w § 105.5, gdzie przepis ten wskazuje *urządzenia dźwigowe lub inne urządzenia podnośne* jako niezbędne w garażu sprecyzowanym w dalszej części tego przepisu.

Przepis § 105 należy naszym zdaniem czytać w całości tj. o ile punkt drugi dopuszcza zapewnienie dostępu do miejsc postojowych w garażu poprzez urządzenie budowlane (art. 3 u. 9 Pb) jaką jest pochylnia o nachyleniu 10%, o tyle punkt 4 zastrzega, że jeżeli taka pochylnia stanowi dostęp do miejsca postojowego osoby niepełnosprawnej, musi jednocześnie spełniać wymagania § 70.

Ten tok rozumowania potwierdza punkt 5, w którym poruszanie się pomiędzy kondygnacjami budynku, w tym na inne poziomy garażu wielopoziomowego, ma być zapewnione przez urządzenie podnośne „umożliwiające” transport pionowy osób niepełnosprawnych poruszających się na wózkach. Słowo „umożliwiające” oznacza zgodnie ze słownikiem języka polskiego – dające się urzeczywistnić.

W § 105.5. czytamy: ***urządzenia podnośne umożliwiające transport pionowy osobom niepełnosprawnym*** - nie ma żadnych wątpliwości co sensu tego zapisu. Ustawodawca wskazał, że należy zaprojektować urządzenie/a pozwalające na korzystanie osobom niepełnosprawnym z garażu podziemnego. Jest to rozwiązanie zgodne ze zdobyczami techniki.

Bezspornie występuje konieczność stosowania *urządzenia podnośnego umożliwiającego transport pionowy osobom niepełnosprawnym* (do i z garażu), natomiast fakt korzystania ze *stanowiska postojowego przez osobę niepełnosprawną* nie może w konsekwencji krótkowzrocznego rozumienia § 105.4 narzucać obowiązku budowy **dotatkowo pochylni dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w § 70**.

Łatwo jest wyliczyć, że jeśli posadzka standardowego garażu znajduje się ok. 3 m poniżej poziomu parteru budynku, to długość takiej pochylni dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem warunków, o których mowa w § 70 wynosiłaby (zależnie od zadaszenia) od 50 do 64 m. To byłoby niezwykle drogie i niepraktyczne rozwiązanie.

O ile poruszanie się osób niepełnosprawnych wewnątrz budynku przy pomocy windy jest wygodne i powszechne, to obsługa za pomocą pochylni wewnątrz budynku już nie. Takiego rozwiązania praktycznie nie stosuje się.

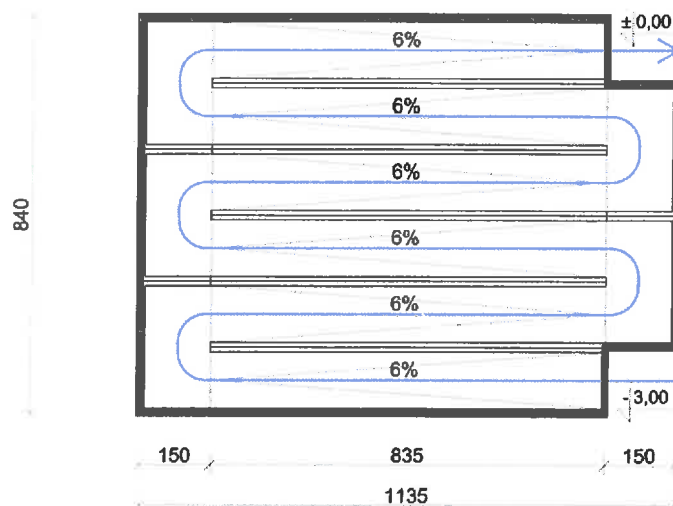
Sens kompilacji § 105. 4 WT oraz § 105. 5 WT jest przecież następujący:

- a. miejsce postojowe dla osoby niepełnosprawnej można zaprojektować na poziomie terenu o czym mowa w § 105. 4 WT
- b. miejsce postojowe dla osoby niepełnosprawnej można zaprojektować na poziomie dostępnym z pochylni wg § 105.4 WT, ale pochylnia musi być z godna z § 70 WT
- c. miejsce postojowe dla osoby niepełnosprawnej można zaprojektować na kondygnacji podziemnej w budynku mieszkalnym wielorodzinnym oraz budynku użyteczności publicznej, jeżeli zaprojektujemy urządzenie podnośne, o czym mowa w § 105.5 WT.

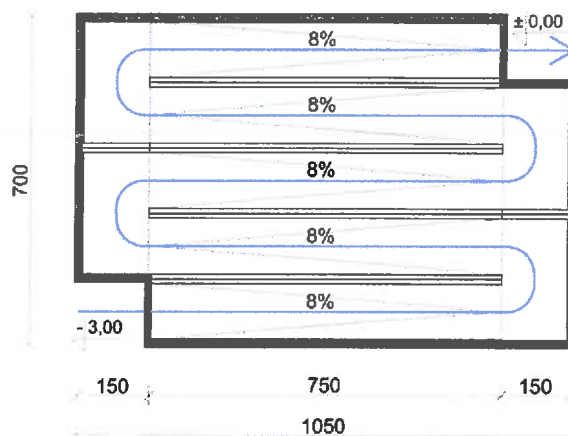
Inne rozumienie tych przepisów jest błędnym spojrzeniem na to zagadnienie.

Ilustracją błędnego rozumienia przepisów dotyczących stosowania ramp dla osób niepełnosprawnych do kondygnacji podziemnych garaży są załączone poniżej rysunki z podaniem minimalnych wielkości tych ramp spełniających wymagania warunków technicznych.

POCHYLNIA DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH
ZEWNĘTRZNA ZGODNA Z WT § 70.

POCHYLNIA DLA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH
WEWNĘTRZNA ZGODNA Z WT § 70.

Wojciech Dobrzański

arch. **Wojciech Dobrzański**

Koordynator Zespołu Rzecznawców
przy Radzie Małopolskiej Okręgowej IARP

arch. **Piotr Chuchacz**
Przewodniczący Rady
Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP

Niniejszy dokument nie stanowi oficjalnej wykładni przepisów prawa i nie może być stosowany jako podstawa prawna do rozstrzygnięć w indywidualnych sprawach. Opinie i propozycje zawarte w opracowaniach zespołów problemowych oraz w stanowiskach i komunikatach Rady Małopolskiej Okręgowej Izby Architektów RP należy traktować jako materiał pomocniczy.